

ЕЛИС ЛОРЪНС ВЪПРОС НА ИМЕ

Превод от английски: Деница Минчева, 2016

chitanka.info

Какво, все пак, значи едно име?

Името му беше Уорън Инглинг, в което нямаше нищо лошо, освен дето работата му беше такава, че прекарваше повечето време в разговори по телефона и успешното изпълнение на задълженията му зависеше от това хората да запишат името му правилно. Всеки ден се случваше едно и също.

— Моля, запомнете, ако искате да поръчате, името ми е Инглинг.

— Можете ли да го продиктувате по букви?

— И-н-г...

— И-н-г...

— л-и-н-г...

— О, значи Л-и-н-г...

— Не. И-н-г...

— Да, И-н-г...

— л-и-н-г...

— Добре де, И-н-г или Л-и-н-г?

— Името ми е И-н-г-л-и-н-г. Инг-линг.

— Ясно. Благодаря ви за обаждането, господин Линглинг.

Всъщност Линглинг не беше чак толкова зле. През годините го бяха наричали всичко от Тингалинг до Пингпонг. Той беше сигурен, че е пропуснал да получи поръчките за доста продажби, които лично беше направил, защото някой е пропуснал да запише името му, обадил се е, попаднал е на друг търговски представител и е предпочел да поръча чрез него. Уорън все се канеше да смени името си, така че никой не се изненада, когато накрая го направи. Никой не беше изненадан, докато не чуха, че е променил името си от Инглинг на Чернявич.

Той си имаше причина за избора на новото име. Доколко добра беше причината и той самият не беше сигурен, но във всеки случай не я сподели с никого.

Всичко започна с жена му, която беше пристрастена към своята дъска уиджа^[1] и принуждаваше Уорън да прекарва часове наред коленичил до нея, докато двамата се редуваха да викат духове. Уорън нямаше никакъв късмет. Отговорите, които получаваше, винаги бяха пълни безсмислици. На нея обаче дъската отговаряше смислено. Тя твърдеше, че не насочва умишлено стрелката, но нямаше как да го докаже. Той се опита да измисли някакви въпроси, с които да я провери, но двамата се познаваха твърде добре и той не се сети за нищо, чийто отговор тя да не знаеше.

За първи път склони да повярва, че жена му все пак не мести стрелката, когато тя попита дъската кой ще е следващият търговски директор в неговата фирма. Знаеше се, че Браули ще се пенсионира след няколко месеца и Уорън беше сред служителите, които можеха да получат повишението. Ако Сара сама движеше стрелката, тя със сигурност щеше да изпише Инглинг. Вместо това обаче дъската изписа името Чернявич.

— Кой пък е този Чернявич? — попита Сара, явно недоволна от отговора.

— Нямам идея. Нямаме човек с такова име.

Той напълно забрави за тази случка, докато няколко седмици покъсно Сара се появи с чисто ново кожено палто, което те по никакъв начин не можеха да си позволят.

— Нали не се сърдиш, скъпи? — попита тя. — Платено е изцяло, при това не с кредитната ни карта.

Той настоя за обяснение, като вече си представяше процедурата по обявяване на фалит, съдебния процес, затвора... Вместо това тя, доста смутено, обясни, че е спечелила парите, като е залагала на конни надбягвания.

— Виж сега, един ден си играех с дъската уиджа. Мисля, че не би трябвало човек да играе с нея сам, обаче реших, че това едва ли ще навреди на някого. В началото не се случваше нищо, но после се изписа: „Води си бележки“. Така че аз взех хартия и молив и дъската ми продиктува девет числа и после изписа Пимпълко.

— Пимпълко?

— Нали знаеш, Уорън, там където правят конни състезания, почти толкова добри, колкото дербито в Кентъки.

— Имаш предвид хиподрума Пимлико?

— Така ли се казва? Както и да е, дъската го изписа Пимпълко. След това аз обмислих нещата и се обадох на един букмейкър...

— Ти пък откъде познаваш такива хора?

— Деверът на Етъл приема залози, знаеш го. Така че аз се обадох и му казах, че искам да заложа два долара в първото надбягване на коня с номер като първото число в поредицата на дъската. И ако той спечели, искам да заложа всичко на коня със следващия номер във второто надбягване и т.н. до края.

— Комбиниран залог за девет надбягвания?

— И той така го нарече. Беше много любезен и ми обясни, че не би трябвало да правя така, защото дори някои от избраните коне да спечелят, веднага щом някой загуби, ще изгубя всичко натрупано. Аз обаче му казах, че не мога да си позволя да направя повече от един залог. Не обичам хазарта, но реших, че един малък залог няма да ни навреди. И спечелих тринадесет хиляди долара.

— Ти... си спечелила?

— Да, скъпи. И използвах осем хиляди за това палто. Нали не се сърдиш?

Той изобщо не беше сърдит, но беше твърде изумен, за да може да ѝ го каже.

В следващите седмици Сара продължи да залага по същата комбинирана система, като използваше числата, продиктувани от дъската уиджа (която все така изписваше имената на хиподрумите с ужасни правописни грешки). И продължи да печели, макар и не толкова големи суми като първия път. Дъската определено избираше все победители.

Уважението на Уорън към дъската уиджа (или уменията на Сара да я манипулира) нарастваше пропорционално на банковата им сметка. И тъкмо тогава той си спомни странното име, което дъската беше посочила в отговор на въпроса кой ще е следващият търговски директор. Двамата със Сара отново зададоха този въпрос на дъската и пак получиха името — Чернявич. Така Уорън реши да направи един по-особен залог и промени името си.

Седмица по-късно го извикаха в офиса на президента на фирмата и му казаха, че тъкмо той получава повишението.

— Уорън — каза му господин Хендерсън, — интересно ми е, как си избра новото име?

Уорън не можеше да му даде никакъв смислен отговор, затова само измърмори нещо в смисъл, че името звучи съвсем отличително. Господин Хендерсън кимна разбиращо.

— Когато Джордж Браули ми каза, че ще се пенсионира, аз го помолих да препоръча хора, които биха могли да заемат неговото място. Той посочи теб и още двама колеги. Аз проверих и трима ви и открих, че и тримата сте еднакво квалифицирани и способни. И като нямах друго основание за избора си, избрах теб, заради новото ти име. Това беше моминското име на майка ми.

Днес Уорън Чернявич е президент на фирмата, но изборът му за този пост от Борда на директорите въобще не го изненада. Дъската вече го беше предупредила да го очаква.

[1] Дъска уиджа — приспособление за извършване на спиритически сеанси. — Бел. moosehead ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.